62
abril 2003
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

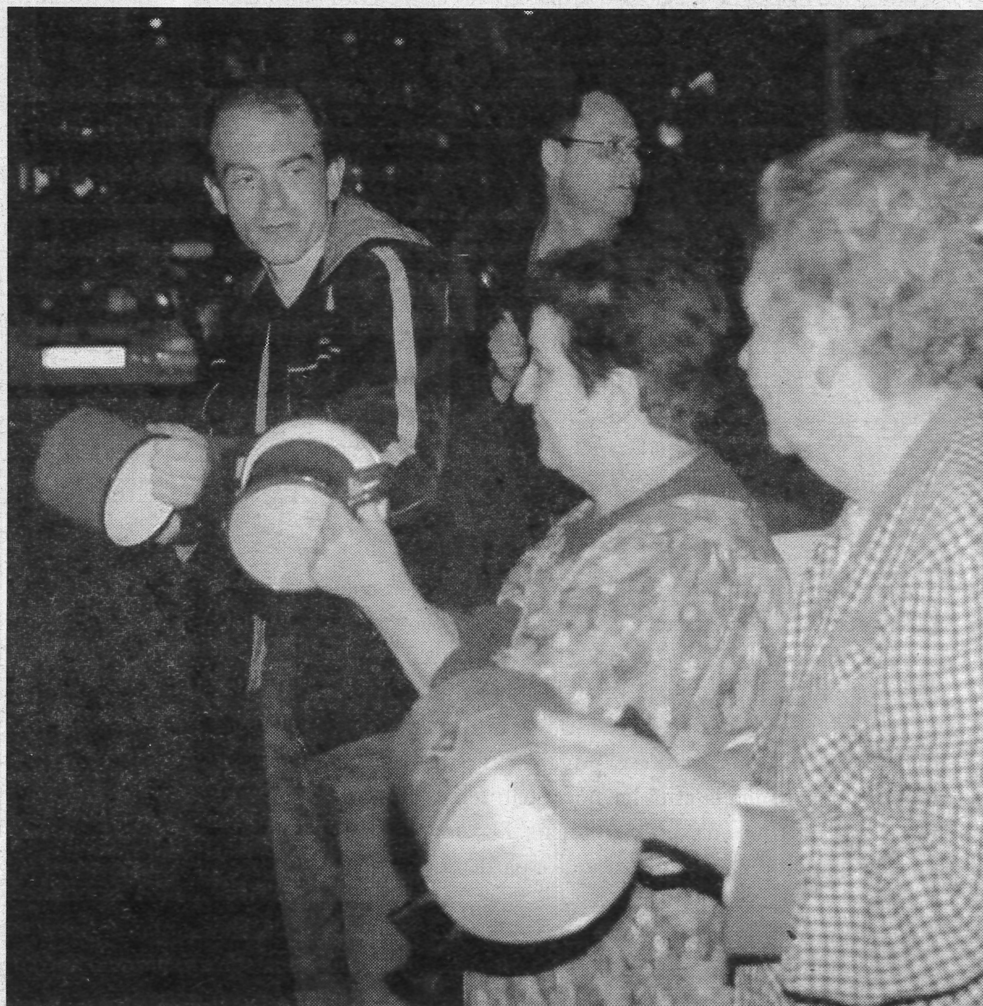

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

Molt soroll contra la guerra

Les manifestacions i les cassolades esdevenen autèntiques demostracions massives de rebuig a la guerra

Els barris de Sants s'afegeixen en ple al sentiment antibèl·lic. La consulta aconsegueix al Districte recollir quasi 16.000 vots

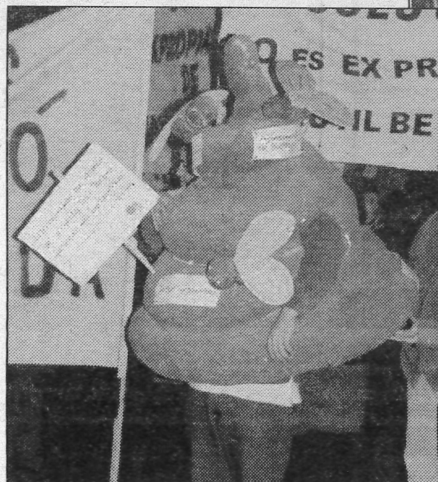
Quan al 15 de febrer es va produir la gran manifestació contra la guerra, ja vam poder intuir que es tractaria d'una mobilització de dimensions espectaculars. No va caldre anar al centre de la ciutat per a veure-ho. Mitja hora abans de la convocatòria, la carretera de Sants era un formiguer de gent que caminava cap a la plaça Espanya. La primera impressió fou d'absoluta incredulitat: què era tota aquella gent? Un espontani va respondre: "anem caminant cap a la mani, que el metro està saturat". Era cert, riuades de persones es dirigien a peu al centre de Barcelona. Era el primer cop que al barri es veia un fet similar en, com a mínim, 20 anys. I era només el principi d'una de les demostracions populars més extenses que s'han vist mai al país, amb cassolades, aturades, cadenes humanes, acampades i accions de tot tipus

>pàgina 4

Veïnat emprenyat es manifesta per Sants

S'esperava més gent per la convocatòria unitària que sorgí de la Plataforma Veïnal contra l'Especulació. El dijous 27 unes 600 persones vingudes de diferents barris de Barcelona i poblacions properes desfilaren pels carrers del barri.

Precisament va ser la diversitat la que va marcar el que es pot considerar una autèntica desfilada de problemes derivats de la política urbanística de l'Ajuntament. En temps com aquests, resulta emocionant veure junta gent curtida de les lluites veïnals, joves de cases okupades o veïns anònims indignats per una pla urbanístic.

>pàgina 3

Última hora

Alarmants sentències pel 12-O-99

S'ha fet públiques les sentències del judici als detinguts el 12 d'octubre de 1999. La jutgessa ha corroborat la versió policíaca de manera escandalosa. No ha fet una anàlisi individual de cada cas, i ha condemnat 14 implicats a dos anys de presó i deu mesos de pena de multa (sis euros diaris), indemnització a part. Dos més amb penes menors i un altre, a quatre anys de presó, sent possible que ingressi a presó.

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Telèfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com
http://www.laburxa.org

Editorial

L'especulació, una altra guerra a aturar

Quan el preu de l'habitatge és d'escàndol, quan l'urbanisme autoritari destrueix els barris i només beneficia multinacionals i grans propietaris, sembla que hauria de ser hora d'actuar i parar els peus a l'especulació immobiliària i urbanística. Parlem de la nostra qualitat de vida immediata: pagar el lloguer, trampejar la hipoteca, ser desnonats o desallotjats; de necessitar espais per passejar i comunicar-nos i no centres comercials on anestesiar-nos, de voler un entorn fet a mida per a la gent i no per a les mercaderies. Parlem, en definitiva, de problemes que haurien d'encoratjar a tothom a la recerca de solucions. Ara bé: donat que els responsables directes de l'especulació governen trones de tots colors i que els diners en joc compren excessives voluntats, la lluita per un urbanisme social no és senzilla. Per això les iniciatives de la Plataforma Veïnal contra l'Especulació, que uneix diferents barris en lluita, mereixen ser escoltades. Que la manifestació del 27 de març hagi estat silenciada per gairebé tots els mitjans de comunicació és un indicador punyent que aquells partits polítics que intenten capitalitzar les mobilitzacions contra la guerra odiosa de Bush, Blair i Aznar, també amaguen sota la catifa la seva guerra particular.

Assassins!!

Aquestes setmanes estem vivint un moment històric, en que la "majoria silenciosa" es decideix a parlar amb tota la contundència que té al seu abast: manifestacions, des dels balcons amb pancartes i cassoles, no comprant certs productes. Són moltes i molt variades les formes de protesta engegades i com més dura i cruenta sigui aquesta guerra més s'aniran estenent. Però el govern i el partit que el controla no escolta i ens insulta la intel·ligència quan rebaixa les xifres de manifestants o ens acusa d'estar manipulats. Davant d'això és normal que quan es té a prop un membre d'aquest partit, encara que sigui un simple regidor, com el senyor Fernández Díaz, la gent aprofiti per dir-li que en pensa del seu partit i el seu govern, coresponsables de l'assassinat de milers d'innocents iraquians, al cap hi ha la fi la crispació de la que es queixen l'han generada ells amb el seu menyspreu i la violència de la seva policia. Que a hores d'ara el PP plori per una crispació que ells han generat amb el seu despreci i la violència de la seva policia no fa més que reforçar la seva patètica imatge.

Guerra sí, guerra, no? Deixeu-nos en pau!

Quina mena d'enganyifa és aquesta d'aturar la guerra? En primer lloc, caldria demanar-se si la guerra és causa o conseqüència. Les guerres són una de les formes que el capital i els seus governs tenen per a prendre's recursos o mercats els uns als altres. Sense oblidar, a més, que estar al càrrec d'una destrucció i la seva reconstrucció esdevé un negoci d'allò més rodó. L'especulació capitalista és la causa i la guerra un dels seus efectes o conseqüències.

A qui l'interessa la crida per a aturar la guerra a Iraq? Principalment als socialistes, que sense cap esgarrifança pel seu abans-d'ahir probèl·lic, utilitzen de manera oportunista el fuel i el suport d'Aznar a Bush com a projectils contra el govern del PP. Les eleccions generals estan a tocar, per això les declaracions cinematogràfiques d'efecte publicitari i les grans manifestacions ciutadanes.

L'ambigüitat del que s'anomena "ciutadanisme" i la confusió, per ignorancia o interès, entre democracia política i igualtats socials, dóna peu a crides on tohom hi cap, empipat contra la violència de fer-se més evidents aspectes del malestar permanent. Amb aquesta lògica, i pensant allò de "tots plegats però cadascú amb la seva veu", hi ha grups polítics que s'afegeixen a aquestes plataformes o crides, quan sobre el paper són anticapitalistes. Ja sabem que comparteixen amb els altres la necessitat de guiatge i govern de les masses, però ja és hora d'adonar-se que, en realitat, sempre van darrera de les anomenades "autoritats".

Aquest sentiment simplista de pau i "guerra no encara, primer l'ONU", potser aturi la guerra a Iraq. Però no afecta les causes (el capitalisme). Estèticament sempre és més tolerable per un sentiment de pau -orfe de justícia- un pacte de la gana a llarg termini (pel bloqueig, sancions, etc) que no les imatges obsessives de cossos esquarterats per les bombes.

La situació és com la d'aquell medicament que fa desaparèixer els símptomes del refredat sense guarir-lo. A qui l'importa estar malalt si et garanteix fer vida normal? Jo no vull ser còmplice d'uns, ni comparsa d'altres. Deixeu-nos en pau!

Josep Maria Rosselló, veí de Sants i lector de LA BURXA

Cartes a LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a l'e-mail laburxa@llibertat.com o a Can Vies (c/ Jocs Florals 42 BCN 08014) o a mà a la bústia de l'AC Arran (c/ Premià 20).

El passat dia 27/03 vaig formar part d'una manifestació al nostre barri, contra l'especulació, contra les pífies que constantment crea el nostre ajuntament, contra el calaix de la vergonya, contra l'especulació de Can Batlló, Ciutat Judicial, contra els enganys que patim molts veïns i veïnes quan ens prometen zones verdes i construeixen a dojo pisos amb l'excusa de la protecció oficial i pels joves. Volem una Barcelona per viure persones, no una ciutat per a vividors... Dóno el meu suport als joves que no poden accedir a una vivenda digna; fins i tot, i sóc agosarada a dir-ho, jo, si fos jove tambe diría la meva davant de vidres d'Entitats Bancàries on ens mengen a hipoteques,... oficines immobiliàries on ens demanen la vida per viure sota un sostre, etc... Però no accepto que el panell de vidres del final de la Rambla de la Bordeta hagi patit les mateixes pintades d'esprai. Nois, aquests panells ens agradin o no, han estat fruït d'una lluita veïnal des de fa molts anys. Formen part de l'empeny dels veïns i veïnes en aconseguir alló que era "impossible", cobrir el cinturó. Forma part de la il.lusió i sobretot forma part d'una victòria. Qualsevol troçet d'aquesta Rambla és nostre, dels veïns i veïnes de la Bordeta, del Barri de Sants, dels barcelonins i barcelonines. No ho fem malbé, és de tots!!

Dolors Barrera

>> SALT DE PLENS

No faràs servir el nom de Déu en va

En nom de Déu és van fer les croades, massacres d'infidels amb butlla papal; a l'edat mitjana es feien ràtzies als calls jueus cada dos per tres; es van exterminar milers de càtars a Occitània; la Santa Inquisició va torturar i rostir heretges fins afartar-se'n; en el Compromís de Casp, Sant Vicenç Ferrer va aconseguir imposar la candidatura del pretendent castellà, tot convencent els compromissaris que Jaume d'Urgell no era prou pietós; els dits reis Catòlics van expulsar el jueus i àrabs de la península; els conqueridors espanyols i portuguesos van delmar les poblacions indígenes del continent america.

En nom de Déu les potències colonials van aniquilar milions de negres a l'Àfrica perquè els negres no tenien ànima; Francisco Franco va iniciar la croada contra els "rojos" i va esdevenir "Caudillo de España por la gracia de Dios", deixant darrera seu una estela de mort i destrucció; i en nom de Déu Bush ha iniciat l'agressió més indigna i brutal contra una nació en l'època moderna.

En nom d'Al.là Salah-al Din (honrant la fe), que era kurd, van degollar milers de cristians per acabar amb el regne llatí de Jerusalem; els àrabs van envair la península ibèrica, sotmetent les poblacions autòctones; els otomans van dominar mitja Europa i encara fa poc els musulmans bosnis i albano-kosovars n'han pagat les conseqüències.

En nom d'Al.là els turcs, ajudats per kurds, van assassinar a 300.000 cristians armenis en un del "progroms" més bèsties de la història; es va crear la "Jihad" islàmica i els màrtirs de la Guerra Santa; els Talibans van imposar una rígida interpretació de la "Sharia", que atemptava contra els principis més elementals de la dignitat humana sobretot de la dona; i en nom d'Al.là, el sàtrapa Saddam Hussein encoratja els iraquians a plantar cara als invasors.

Déu, Al.là, i els seus seguidors: ANEU-VOS-EN A LA MERDA.

Quel Ness

la Burxa
Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba dos cops al mes al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)
Periodicitat: Mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@llibertat.com
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa han col·laborat: Alba Ayala, Roser Benavent, Bernat Costa, Toni Gonzàlez, Ivan Miró, Gemma Parera Àlvarez, Ivan Rubio i Garcia, Guillem Sànchez, Joan Teran, Pau, David Positiu, Soto, Casal Independentista, Comissió de La Bordeta, Roger Sánchez Amat, Raül, Jordi Bonèt, Txepo,

Varietat i cabreig en la convocatòria veïnal

Aina Torres/Sants

Unes 600 persones van sortir al carrer el dia 27 de març per expressar el seu rebuig a la política d'especulació de l'Ajuntament de Barcelona en una manifestació convocada per l'Assemblea de Barri de Sants i la Plataforma Veïnal contra l'Especulació que va recórrer els barris de Sants i La Bordeta.

La marxa, que va començar a la Plaça Joan Peiró, pretenia denunciar la destrossa de barris com Sants, Hostafrancs, La Bordeta, Poble Nou (22@) i Ciutat Vella (Forat de la Vergonya), que degut a l'especulació urbanística i immobiliària, pateixen, entre d'altres, l'enderroc d'edificacions històriques, l'expulsió de la població amb menys recursos, la construcció de vivendes només per a famílies de renda alta i el ressentiment del teixit associatiu que comporta aquest tipus de política urbanística.

Durant la manifestació es pogueren escoltar tot tipus de consignes locals. IVAN

Abans d'iniciar el recorregut, es va pintar el terra amb pintura blanca per senyalitzar fins on arribarà l'ampliació de Sants-Estació, ja que el pas del Tren d'Alta Velocitat preveu enderrocar comerços i habitatges i construir noves superfícies comercials. La manifestació va transcórrer pel passeig Sant Antoni fins arribar a la plaça de Sants on es va llegir un manifest de la Comissió pel Soterrament que s'oposa a la construcció d'un calaix de 14 metres d'alçada que l'Ajuntament pretén construir ignorant la demanda històrica de soterrar les vies. També es va desplegar una pancarta denunciant que el calaix preveu enderrocar Can Vies. A més, les diferents actuacions urbanístiques també impliquen la destrucció d'altres Centres Socials i okupats del barri com l'Hamsa, El Tajo i La Karraka. La marxa va baixar pel carrer Olzinelles arribant a prop de Can Batlló que també es veu afectat per l'especulació. Des de la torre de Sant Medir es va despenjar una pancarta que denunciava la política urbanística de l'Ajuntament.

Després d'haver recorregut el carrer Constitució i la Rambla Badal, la manifestació es va aturar a la Plaça Cerdà on es va llegir un manifest en el qual els afectats demanaven més equipaments i menys habitatges en aquesta zona. La marxa va finalitzar al terreny previst per a la futura Ciutat Judicial.

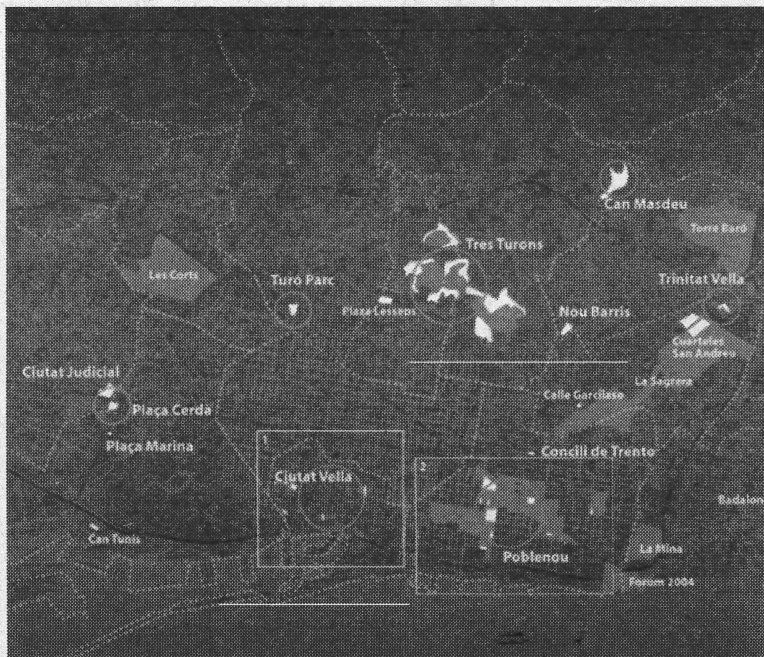
Què és la Plataforma Veïnal contra l'Especulació?

La Plataforma Veïnal contra l'Especulació (PVCE) que va néixer ara fa un any, recull diverses entitats veïnals afectades per la política urbanística municipal davant la qual el veïnat en surt perjudicat ja sigui a través d'expropiacions, de negatives a demandes d'equipaments o d'altres reivindicacions silenciades. També els uneix el mateix tracte prepotent que els ha dispensat l'Ajuntament o districte, fent cas omís a les seves demandes. De manera que la plataforma neix com a instrument per canalitzar la indefensió i indignació de molts veïns i veïnes que no es troben representats en els canals establerts per l'Ajuntament. Reclamen el seu dret a decidir el futur del seu entorn més immediat envers un model de ciutat que no es basi en conceptes utilitaristes, econòmics i especulatius, sinó que es fonamenti en els principis de justícia social, equitat i respecte als veïns i veïnes que viuen i treballen als barris.

Entre els seus principals objectius es troba aturar els peris que estan sent objecte de contestació social; revisar el pla d'usos en aquells barris on es trenqui la identitat i la convivència ciutadana; revisar problemes mediambientals i plans d'equipaments del Districte; protegir el patrimoni històric; retornar a la ciutadania els espais públics i evitar la seva degradació amb finalitats urbanístiques i especulatives. També es plantegen una sèrie d'objectius per garantir una participació ciutadana real, reclamant una informació pública, completa i verídica al conjunt de persones afectades; un debat públic, transparent i democràtic; i el compromís de les autoritats de modificar els plans en funció dels acords sorgits al debat.

Per a tirar endavant el seguit de reivindicacions han organitzat diverses manifestacions, la darrera la realitzada a Sants aquest mes de març, en les quals s'ha alçat la veu per les moltes demandes veïnals. També van muntar una exposició informativa al Portal de l'Àngel i s'han coordinat amb altres plataformes com la Plataforma contra l'Especulació de Badalona.

Barcelona en lluita contra l'especulació:

Entitats de la Plataforma Veïnal contra l'Especulació:

AVV Casc Antic, Bar Kogo, Ass. afectats 22@, Concili Trento, Coordinadora 22@, Plataforma Forat de la Vergonya, la Taula del Rabal, Piscina Folch i Torres, Comissió Afectats Tres Turons, Portal del Coneixement, Plataforma Nou Barris, Comissió Afectats Trinitat Vella, Carrer Gracilaso, La Ribera, Ass. Afectats requalificacions plç Cerdà, Plaça Marina, comunitat de propietaris de l'urbanització Gran Via Centre (Ciutat Judicial), Salvem el carrer Carbassa, Plat. Antiglobalització Ciutat Vella, Veïns en defensa Barcelona Vella, ASS. Catalana contra la Contaminació Acústica, Can Masdeu, Assmblea de Barri de Sants, Ass. Per la Defensa del Turo Park, Arquitectes sense fronteres, Sos Monuments, Plataforma contra l'Ecopark de Ripollet, Plataforma de Veïns Afectats Badalona en Lluita, Cinema Colom.

OPINIÓ

Un Ajuntament que especula

Primerament caldria explicar què entenem per especulació en el tema urbanístic. Tots els sòls de la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana estan qualificats de cara a l'ús que tenen i han de tenir a través del Pla Comarcal i la seva revisió del 1978. Degut al llarg temps passat les necessitats són diferents i per tant li tocaria una nova revisió. Aquesta revisió no la vol fer el nostre Ajuntament en sentit global i per tant ho fa a través dels Plans parcials o PERIS.

Un solar qualificat de zona verda si es canvia per algun tipus d'edificable (habitatge, hotel, oficines) experimenta una plusvàlua important. Un exemple molt clar és Can Batlló. El Pla General Metropolità el qualificava de zona verda i equipaments, per tant, per urbanitzar-lo calia que l'Ajuntament l'expropiés els seus propietaris i hi l'urbanitzés d'acord amb les qualificacions previstes. Es fa un PERI i el resultat últim es la construcció de més de 600 pisos, dos edificis d'oficines, un hotel i encara es deixa una bona part per un nou PERI. Qui ha de comprar el solar als propietaris i urbanitzar la resta que queda per zona verda i equipaments? Doncs totes les parts que intervenen en la construcció, de manera que l'Ajuntament no ha de gastar ni un duro, fins i tot pot tenir benefici, donat l'augment del preu del metro quadrat construït. Especulant amb els sòls s'aconsegueixen plusvàlues a costa d'espais destinats als veïns. Les operacions especulatives més importants del moment són:

1.- La ja citada de Can Batlló, a la Bordeta.

2.- Tota l'operació del TGV, tren d'alta velocitat, a Barcelona. A Sants amb l'ampliació desmesurada de l'estació per a usos terciaris: oficines, cines, restaurants, botigues... A Sant Andreu Sagrera s'hi permetran prop d'un milió de metres quadrats edificables nous.

3.- Diagonal Mar, amb la construcció de grans edificis per hotels, oficines, habitatges. Quines plusvàlues permetra bona part de l'operació de les obres del Fòrum, junt amb el 22 @ de la zona de Poblenou?

4.- El Pla Director del Portal del Coneixement a les Corts Diagonal comporta també uns canvis de qualificacions urbanístiques, permetent tant a la Universitat, com al Barça i a altres particulars construir on no estava previst.

Aquesta política, avalada per la Generalitat, comporta una gran disminució dels espais previstos per l'ús dels veïns i un augment de les seves necessitats en construir-hi habitatges o oficines. Cal dir que la majoria d'aquestes operacions tenen l'oposició frontal dels veïns de cadascuna de les zones, donant lloc a les associacions d'afectats per plans urbanístics.

Josep Xarles Santaló
Vicepresident de la FAVB i membre del Centre Social

Sants contra la guerra

Roger Sánchez Amat/SANTS

Després de la gran manifestació del 15 de febrer es va convocar una aturada parcial de quinze minuts el divendres 14 de març. De dotze a un quart d'una, nombrosos comerços i fàbriques van parar i els seus treballadors i treballadores van sortir al carrer. Podies anar pel carrer i trobar-te cada dos per tres petites concentracions de dos, tres, vint o cinquanta manifestants silenciosos. A la Bordeta, centenars de nens van fer una cadena humana.

Primeres respostes a la guerra

Tot i la dimensió mundial de la protesta, la mobilització no va complir el seu principal objectiu i la guerra va començar la matinada del 20 de març. Lluny de desanimar al personal, això només va comportar més indignació. El mateix dia de l'inici de les hostilitats, unes 30.000 persones van omplir la plaça Sant Jaume a la tarda. Al barri, el Secretariat d'Entitats va convocar unes 150 persones a les 18h a les Cotxeres per dirigir-se al *centre*. A les 20h, l'Assemblea de Barri reunia un centenar de manifestants que es passejaren una bona estona pels carrers de Sants. Al matí, però, ja es van poder veure pel barri mostres espontànies de rebuig a la guerra. Un exemple: els talls de trànsit protagonitzats per alumnes de l'institut Pelegrí i de l'INEF de Montjuic, els primers a les 8,30 del matí davant del Districte i els segons a l'avinguda Maria Cristina, a la plaça Espanya. Precisament en aquesta plaça fou convocada una altra gran manifestació el dissabte següent. Les escenes massives es tornaren a repetir: milers de persones baixant per Josep Tarradellas, per Numància, per carretera de Sants.

L'eufòria de les cassoles

No obstant, la convocatòria més exitosa i més ben rebuda per la població va ser la cassolada del dimecres 24. La presència de llençols als balcons del barri no ha estat gaire nombrosa i les dues aturades de quinze minuts han estat més aviat discretes. Ara sí, la cassolada del 24 fou impressionant, per no dir la que es va repetir el dia després. Cap indret del barri va conseguir lliurar-se del soroll provocat per cassoles i tota mena d'utensilis. Des dels carrers més amples fins les placetes més minúscules van ser l'escenari d'un aconteixement al qual s'afegí tota mena de veïns. Al carrer Badal dels balcons es contaven per centenars els participants de la protesta, a la plaça Súria el xibarri era atronador, a la plaça de Sants 300 persones tallaven espontàniament la carretera de Sants, el mateix que a l'alçada del carrer Premià, on iaies amb bata es van afegir a joves i nens de la plaça Osca també en un altre tall. Al carrer Tarrragona, els veïns d'un edifici donaren la volta a l'illa rebent una ovació unànime.El dies següents, sorprenentment, s'ha tornat a repetir la cassolada, de forma menys sorollosa.

A la facultat de Biblioteconomia i Documentació de la UB, a Melcior de Palau, es van tancar del dimecres al dijous 25, realitzant talls de trànsit, xerrades i manifestacions.

Aclaparadora participació a la consulta popular ROGER

Una consulta exitosa

En una mostra de maduresa organitzativa digna de ressaltar, en pocs dies s'aconseguí muntar una consulta similar a la que fa un temps es realitzà pel deute extern. Durant quatre dies, a Sants es va poder votar en una dotzena de taules. La satisfacció envaïa els rostres dels voluntaris i voluntàries que anaven prenent les dades dels participants per tal de no repetir vots. Un programa informàtic s'encarregaria després, amb totes les dades introduïdes, de determinar els resultats finals calculant-ne el marge d'error.

Resultats de les votacions de la Consulta contra la Guerra
Districte Sants-Montjuic

	SI	NO	Blanc
Estàs d'acord amb l'atac militar contra l'Iraq?	130	15.776	39
Creus que el govern na de convocar un referèndum vinculant abans d'implicar-hos en una gue guerra?	15.328	519	98
Creus que Aznar i el seu govern han de dimitir com a conseqüència de la seva actuació en aquest conflicte?	15.105	652	188

Han votat un total de 15.956 persones. Hi ha hagut 11 vots nuls.

Opinions: Què li diria a l'Aznar?

Dani Soler
Davant de coses tant importants sempre s'ha de comptar amb l'opinió de la gent. La majoria absoluta no és una carta en blanc.

Dolors Ramos
Penso que s'hauria de revocar la seva presidència i convocar eleccions, perquè penso que ningú dels que el va votar creia que participaria en una guerra.

Teresa Campos
És una guerra injusta. M'agradaria que m'haguéssin donat una raó sincera, no mentides. No estic d'acord

Jordi Domingo
Li dira que prou de mentides, de fer-nos creure que això és per enderrocar un govern quan és totalment negoci, és petroli, s'estan distribuint els beneficis de la guerra i és un poble que ha estat matxacat durant anys.

Manela Altés.
Si quan aquí hi havia dictadura algú ens hagués invaït igual que han fet molts de nosaltres potser no hi seríem. L'Aznar potser tampoc o no tindria pares, i a veure si això li agradaria a ell i a tot el govern.

La Burxa celebra el seu cinquè aniversari

Guillem Sánchez/Sants

Al llarg d'aquest darrer mes s'han anat succeïnt els actes de celebració dels cinc anys de vida d'aquest butlletí. Es van fer algunes activitats prèvies, com la presentació de la pàgina web o el passi de la pel·lícula-documental "El efecto Iguazú", que narra la lluita dels treballadors de Sintel acampats durant 6 mesos al Passeig de la Castellana de Madrid. Però el plat fort ha estat durant el cap de setmana del 15 i 16 de març, que ha concentrat els actes més potents. El dissabte 15 es celebra la Trobada de Premsa Alternativa, amb la participació de 14 periòdics i revistes que decideixen establir-se com a Coordinadora de Premsa Lliure per tal de potenciar aquest tipus de comunicacó popular i horitzontal, front el poder dels grans mass-media. Així, s'estableixen punts de col·laboració i intercanvi d'informació i materials. També s'ha convocat una nova trobada per anar avançant en més camps com l'econòmic o la promoció; aquesta serà el 22 de juny a les Cotxeres de Sants, coincidint amb la mostra de col·lectius i iniciatives locals organitzada per l'Encontre. Finalment els actes d'aniversari acabaren amb una festa al CSO Can Vies i un dinar el diumenge 16 al la plaça Osca. Durant el dinar, en que hi van participar unes 50 persones, es va fer l'entrega de premis del concurs de fotografia organitzat per La Burxa i es va representar el monòleg teatral "Oh Expaña".

El concurs fotogràfic va ser un èxit amb 60 fotografies presentades TONI

Accions de denúncia de la tortura

Guillem Sánchez/Sants

En resposta a la detenció de cinc anarquistes per part del jutge Garzón, i la seva denúncia d'haver sofert tortures, el divendres 7 de març unes vint persones es van concentrar davant la seu que el PP té a la Carretera de Sants. Van enganxar cartells i un espectacular ninot que representava un detingut al que se li està aplicant la tortura coneguda com "la bossa". També es va penjar una pancarta amb el lema: "Llibertat Nando i Emilio. Fora la Llei Antiterrorista. Prou tortures". No es va presentar la policia fins acabada l'acció, el que va permetre que es desenvolupés de forma pacífica i sense tensió.

Sintel: continua la lluita per la dignitat

Contra-Infos/ Sants

La lluita dels treballadors i treballadores de Sintel pel compliment de la negociació continua. Des de que el 3 d'agost del 2001 es va aixecar el Campament de l'Esperança al passeig de la Castellana de Madrid, la lluita per la recuperació dels seus llocs de treball ha continuat endavant. Després de l'incompliment de la negociació a la que van arribar CCOO, Telefónica i el govern central, el desengany vers les cúpules del sindicat al que pertanyen molts i moltes treballadores s'ha fet sentir.

La pel·lícula "El efecto Iguazú" ha contribuït amb escreix a fer sentir la veu d'aquestes treballadores i fer visible la seva lluita. El divendres 14 de març, el seu director, la seva guionista i Adolfo Giménez, representant del comitè d'empresa, van presentar la pel·lícula a les Cotxeres de Sants en un acte organitzat pel Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista i el Centre Social de Sants. L'acte va aglutinar unes 600 persones amb la sorpresa dels seus organitzadors. Es va aprofitar per anunciar que la lluita no ha acabat i que es prepara, pel proper 1 de maig, una marxa cap a Madrid per tornar a acampar al passeig de la Castellana, aquest cop sense el suport de la cúpula de les CC.OO.

Actualment, unes 1.200 treballadores continuen a l'atur, un atur que ben aviat s'acabarà, i és en aquest context d'indignació i precarietat econòmica en el que Sintel inicia la segona fase de les seves reivindicacions, no cedint i apel·lant a la solidaritat laboral per la resolució del seu conflicte.

Pinzellades

Amb el títol "**El català, present i futur**", Endavant va organitzar una xerrada el passat 21 de març al Centre Social. Van intervenir Enric Larreula, autor del llibre "Dolor de llengua" i la Teresa, de la CAL-Sants. Van assistir 45 persones.

El dissabte 29 de març, un grupet de **nazis** van fer una incursió al barri, realitzant pintades i tapant el mural del Casal Indepe al carrer Premià. També van aparèixer enganxines d'una autodenominat Moviment Social Republicà

Ja fa dos anys de la campanya de retirada dels **símbols falangistes** que encara queden a les façanes de nombrosos edificis del barri protagonitzada pels **Maulets-Sants**. Ara han iniciat una altra etapa, repartint octavetes entre els veïns per a que retirin ells mateixos les plaques. Ja ho han conseguit en un cas i també un veí ha tramitat la petició corresponent.

L'**Hamsa** va celebrar amb molta pompa el seu, ni més ni menys, **seté aniversari**. El gran èxit d'assistència va ser el denominador comú de les activitats realitzades durant set dies, dedicats cadascun d'ells a un dels pecats capitals. A destacar l'obligatori gran sopar del dijous, amb la novetat enguany del color aportat per les disfresses dels comensals.

Un altre clàssic del mes de març és sense dubte la **Calçotada Popular** organitzada pel Casal Independentista del barri. Es va celebrar el 9 de març i va estar dedicada a la lluita feminista. L'assistència també fou aclaparadora, i va haver-hi força gent que es quedà sense la seva dosi. Es repartiren més de **600 racions**. La jornada festiva es traslladà al local del casal, situat al carrer Premià.

La cançó

Amnèsia espanyola

Avui és l´endemà de l´ahir,
que vàrem patir la gent que va
plantar cara al feixisme de
Franco i els seus aliats,
no fa tants anys de la barbàrie
1936 el poble es va unir,
empunyant les armes
col·lectivitzant les lluites,
les terres i les fàbriques,
fets silenciats
pels llibres d´història,
que per les clavegueres de les
ciutats dels camins del pobles
de tota Ecspanya corre la
sang, sang basada,
sang oblidada,
un record que no es veu ni es
veurà, però es pot olorar,
es por olorar.
Es pot olorar la pudor
a feixista , l´alé del racistes,
aquests mateixos que vestien
de blau aixecant el braç
venerant la mort
venerant al dictador,
els fills d´aquells ens parlen de
llibertat rera la mascara
de la democràcia,
que no pot amagar la pudor
de les mentides,
De tantes mentides que
queden per escoltar,
mentides per patir,
patir la llibertat silenciada
¡Una grande y libre!
Imposada! Recordem-ho!
IMPOSADA!!

Amnèsia espanyola! (4)
Si oblidem tornarem a caure!!!

Parlant de civisme i de
racionalisme però és que el
govern permet actes feixistes
Aquí a Barcelona el 12
d´octubre desfilen els fatxes
sota el somriure i
consentiment de la
delegació del govern i
l´ ajuntament això com sen-
ten avui res celebrem!!
Desde fa molt anys la gent
surt al carrer per protestar
contra el dia de la hispanitat
Per un costat l´estat protegeix
a la púrria feixista i per l´altre
criminalitza i empresona a la
gent antifeixista i es sospitós,
què està passant ¿perquè?¿per
qui? Estem governats
Això és tornar enrera, partit
populista herència franquista,
hi ha dades
que ho confirmen,
I això no és cap conte no.
Papa Valdecasas va ser rector
de la universitat i amb la seva
repressió acallava als estudi-
ants, com papa Piqué que va
ser batlle a la dictadura del
caudillo, eh!! i també ho va ser
al pare del Trillo!! Si , però
aquest amb això no es va con-
formar i va ser governador
civil i procurador de les corts ,
com el pare del Gran ¿del
gran orella? Si tiu, que va ser
ministre d´afers exteriors , i
que podriem pensar de la
família del Cabanillas eh! Era
ministre d´informació , això
sense oblidar-nos de la família
del president, que d´aquesta
millor ni en parlem!!!

Amnèsia espanyola! (4)

Cap a on anem, que està pas-
sant, obro els ulls veig la dreta
avançar, em poso a pensar ,
això em fa sospitar , l´instint
patriota s´està aixecant .
Coincidències que no ho són
a l´any 2002 , intencions
mesurades objectius
preparats
Atenció!! El gran hermano
entra en acció i violació de
l´intimitat aneu-vos acostu-
mant
Competitivitat, a l´operación
truño no hi ha lloc per a
tothom , no tothom va pen-
sar que Rosa guanyaria euro-
visión, igual va pasar amb
l´equip espanyol ¿on és la
copa aquest any? Si estava la
gent unida pel fútbol.
Toc!! Toc!! ¿qui és? ¿Es esto la
isla isla perejil?
Què feu? Què voleu? Fora
d´aquí militars!!
Ja ho sé, voleu demostrar la
vostra efectivitat o més bé
justificar els pressupostos mil-
itars
Així, com a la resta d´Europa,
que gira cap a la dreta, ja saps,
avui és l´endemà del'ahir!!!

RECORDEM-HOOOO!!!!!

Contrabando de Ideas

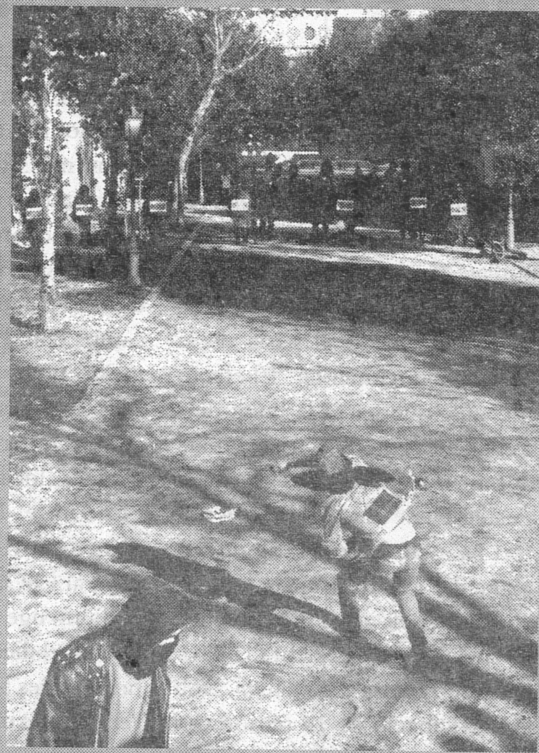
Imatges guanyadores del Primer concurs fotogràfic de la Burxa

Fotografia del barri

MANUEL DE MADRID

Fotografia de moviments socials

IVAN RUBIO

El raconet cannàbic

Torna l'alegria al vostre humil jardinet? o encara no heu plantat les llavors?

Si trieu la segona opció teniu una estirada d'orelles de franc, però si us afanyeu encara us sortirà alguna coseta bona. Si per contra agafeu la segona opció, teniu un pernil i un munt de feina per fer (però tranquil·les, que qui llaura vents recull tempestes).

A les tres setmanes, o quan us faci més o menys un pam, ja les podeu trasplantar al test definitiu, la grandària del test segons les vostres possibilitats/preferències. Intenteu de no fer posteriors trasplantaments doncs és un procés delicat per la planta, com si et tressin ous... vaja.

Trasplantar no té res de diferent d'uns geranis, el més important és no fer malbé les arrels. Si teniu testos biodegradables, les podeu trasplantar directament. En qualsevol cas és millor no fer el transplantament a plena llum del dia, i en acabar les regueu força.

L'ideal és regar a primera del matí. Si fa fred i regueu de nit poden agafar fongs. Proveu de regar un parell de cops per setmana amb aigua de pluja o destil·lada, es bó que la terra estigui humida però no enfangada. Si ens hi posem, podem mirar amb un "tèster" que la terra i l'aigua (o solució) tinguin un mateix Ph de 7, això facilitarà l'absorció dels nutrients.
I sol, molt de sol.

Dr. Fumantxú

Perill: humor

Per Lem

Els àpats de la precarietat

Aquesta secció gastronòmica vol retre homenatge a totes aquelles persones o generacions que per diversos motius han patit la fam o la misèria. Volem fer memòria d'aquests precaris però efectius coneixements populars de subsistència.

"Tabboulé"

Ingredients per quatre persones: dos tomàquets tallats a trossos petits, mig enciam ben trossejat, ¼ de pebrot verd tallat a quadradets, ¼ de ceba ratllada, dos cullerades de julivert ben picat, una cullerada de menta fresca esmicolada, ½ tassa de burghul (que es una sèmola de blat precuit molt semblant al cous-cous), sal, oli, pebre negre, i dos llimones escorregudes.

Elaboració: Posem a remull la sèmola de blat amb l'aigua lleugerament salada i bullida, durant ½ hora (un got). Aboquem en un bol l'enciam, el pebrot, el tomàquet, la ceba, la menta i el julivert. Deixem escórrer el burghul i el barregem amb l'amanida, juntament amb l'oli, la sal, el pebre i el suc de llimona. L'amanim força i el podem servir sobreunes fulles d'enciam fent de cullera.

* Amanida àrab de tradició mediterrània, que fa milers d'anys es va estendre d'orient a occident, donant peu a part de la nostra cultura gastronòmica. Cada regió te les seves variants, així doncs cal experimentar amb el que tingueu a mà.
Espero que el poble iraquià pugui gaudir aviat d'aquest plat en llibertat. Salut.

Música

Stroh
"Basta ya" Planeta Flipa

Els Stroch són set nois d'Ullastrell (BCN)que ens aporpen a l'ska-core en la seva màxima expressió: la veritat és que actualment és un dels pocs referents de casa nostra que practica aquest estil. Ells ho fan amb total convicció i ho fan bé. Es nota que tenen taules perquè ja porten uns anyets en això i no tenen pinta de cansarse. La seva proposta l'han portat ja per bona part d'Europa en diverses gires i pel que ens han explicat és allà on es troben més a gust i on són més reconeguts. "Basta ya" és el seu segon treball i el més acurat. Cançons com "Kill all the boneheads", "Lejos de ti" o "Banderes i presons" deixen clara la seva postura de diversió i compromís.

Positivoh°

Llibres

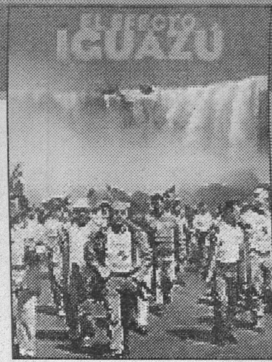
"Guia útil 2003 per a la transformació social"

La "Guia útil 2003 per a la transformació social" és només l'expressió d'un gran repte que algunes persones dels moviments hem assumit a fi d'alliberar la informació útil per a la transformació social i ferla d'accés públic per tal de que sigui d'ús compartit. Es tracta de visualitzar un munt de projectes sorgits recentment i d'altres de més antics que perduren en el temps amb èxit. Així i com les formes d'organització en xarxa, basades en la descentralització de les formes organitzatives i l'autonomia dels seus participants. D'aquesta manera la guia vol ser una eina més d'aquesta xarxa difusa. Perquè en ella es destaquen els projectes que surten de la pròpia autonomia del teixit associatiu i que ofereixen eines per l'empoderament i l'emancipació de la societat civil. Consta de 144 pàgines les quals inclouen: presentacions de projectes; directori de col·lectius i espais socials alliberats; d'altres recursos útils i un total d'un miler de contactes, recursos i lluites! La podeu demanar al 902 02 02 89 o bé a guia@moviments.info. També la podeu trobar a les llibreries i distribuïdores alternatives habituals i a d'altres de comercials. El portal www.moviments.info, a més de la informació del llibre, inclourà un directori de 2.000 col·lectius de Catalunya que amb la vostra ajuda s'anirà actualitzant.

Reportatge

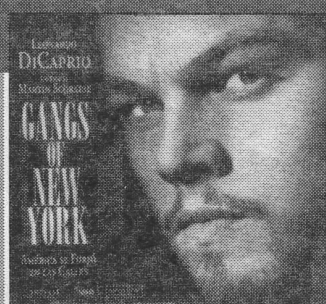
"El efecto Iguazú"
Pere Joan ventura Guió: Georgina Cisquella

Compromès i emotiu documental que rememora el moment en que 1800 treballadors de Sintel, filial de telefònica, van dir "no" al seu acomiadament. I la seva manera de dir "no" van ser sis mesos de campament al Passeig de la Castellana, en ple centre financer i econòmic de Madrid. Sis mesos de lluita, de vida al campament, de famílies separades, de manifestacions, de solidaritat entre treballadors, que acaben en victòria i en engany. És un crit d'alerta a tots els pescadors de que la calma del riu és una falsa calma, i que en qualsevol moment la barca, la teva empresa, pot ser engullida per la catarata del capitalisme globalitzador i especulatiu.

Cine

"Gangs of New York" de Martin Scorssesse

Martin Scorssesse ofereix una versió de com es va arribar a forjar la ciutat de Nova York, després de l'arribada massiva de gent d'altres països. L'agrupació d'aquests en bandes i les lluites ferotges per dominar determinats barris de la ciutat. Film èpic molt ben ambientat i amb una bona direcció de les escenes de masses (que per cert, no són virtuals sinó ordades amb autèntics actors). No obstant, el guió no està a l'altura de la realització, possiblement degut a les hores de pel·lícula que es van quedar a la taula de montatge. Sobra el personatge de Cameron díaz, posat per a que no falti una història d'amor.

Lancelot

OFERTES DE TREVALL

Generalitat de Catalunya
Els departaments de:
- Malestar Social i Especulació Pública
- Subcontractació Sanitaria
- Privatització Educativa i Mig Ambient
- Peatges, Transvasaments i altres...

Requereixen llicenciats de:
Enquestes i Estadistitica
- No cal tenir experiencia
- Predisposició a trevallar sota presió
- Disponibilitat total
- Domini del català, euskera i rus

Oferim:
- Subcontractació inmediata
- Promació i renumeració segons valúa

Envieu lo "curriculum vitae" a:
ETT/Precarietat@LaboralGarantida

Subscriu-te la Burxa*

Les subscripcions a la Burxa acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment.
Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment.
Així que ja saps.

Nom______
Cognoms______
Carrer i número______
Codi Postal______ Població______
Telèfon______ DNI______

Subscripció anual per rebre La Burxa	Col·laboració anual amb La Burxa	Aportacions voluntàries a La Burxa
☐ 9 euros (1500Ptes)	☐ 18 euros (3000ptes)	☐ ____euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc______
Adreça______
Població______
Nom del titular______
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà La Burxa

Data______ Signatura

D'ON VENIM...

Víctor Alba: Present

Fa uns dies vam llegir a la premsa que Víctor Alba ens havia deixat. Com a revolucionari íntegre fins més enllà de la mort va demanar que no li fessin cap cerimònia, no volia entrar en una església ni amb els peus per endavant. Periodista i escriptor, un dels intel·lectuals més lúcids dels nostre país va poder fer, de jove, el somni de qualsevol revolucionari: la revolució.

Amb només 16 anys ingressà al BOC, que després es convertiria en el POUM (partit comunista antiestalinista), i col·laborà en el seu periòdic, La Batalla. En tenia 20 quan hi ha el cop d'estat franquista i desenes de milers d'obrers surten als carrers de les grans ciutats per contrarrestar-lo. Mai al llarg de la seva vida va renunciar a les seves idees i per la seva condició de revolucionari va sofrir, no només la persecució del feixisme (empresonat a la Model del 39 al 45), sinó també de l'estalinisme; encara en guerra acusant-lo, com a militant del POUM, de col·laborar amb Franco, i ja després negant-li la paraula a la presó i fins i tot acabada la dictadura.

Personalment vaig tenir la sort de sentir-lo en una conferència organitzada per l'Ateneu la Farinera en motiu del 60 anys d'aquella revolució. El seu relat en primera persona d'aquells extraordinaris dies em va marcar profundament. Per sobre de les línies estratègiques de partits o sindicats, de l'alta política d'institucions o caps d'estat, va explicar com aquells homes i dones, no només derrotaren el feixisme, sinó que van canviar tota l'estructura social, armades amb uns pocs fusells i una profunda convicció que tenien tot el dret i el deure a assaltar el cel i portar-lo a la terra. Convicció que allò era el desenllaç natural de més d'un segle de sindicalisme, ateneisme i cultura popular trasmesa de forma comunitària i tot i la repressió i les mancances.

Guillem Sànchez

Aturem la retallada de les llibertats

En els darrers temps, l'onada de polítiques neoliberals està suposant a la nostra societat un deteriorament de drets socials i una retallada preocupant de llibertats individuals i col·lectives. A les continuades polítiques de privatitzacions i de retallades de drets laborals i socials, que han suposat una precarització de les condicions de vida d'una part important de la població, les autoritats han respós amb una lògica autoritària i conservadora, que prioritza les vies repressives al diàleg per resoldre les problemàtiques socials.

Des de l'11 de setembre, hi ha un context estatal i mundial on podem afirmar que existeix un enduriment d'aquestes dinàmiques, i una voluntat de negar i aniquilar qualsevol dissidència. La guerra a l'Iraq, la repressió a la pobresa, la immigració i la dissidència política i social va paral·lela a l'augment del pressupost militar i policial (l'única despesa pública que augmenta) i al creixement de les desigualtats a nivell mundial. El terrorisme internacional es converteix en l'excusa perfecta per fer un salt endavant en la repressió globalitzada i en crear un estat d'excepció a nivell mundial per tal que no es pugui alterar, ni tants sols qüestionar, l'actual ordre establert.

A l'Estat Espanyol hem vist com es van aprovant lleis cada cop més repressives: la Llei d'estrangeria que ha provocat la mort de 3000 immigrants a l'estret en deu anys i suposa l'establiment de ciutadans de segona classe, la LSSI que permet el control social i retalla brutalment la llibertat d'expressió i el dret a la privacitat, la Llei de Partits que il·legalitza opcions polítiques i és una amenaça a la pluralitat democràtica, o la massificació i l'empitjorament de les condicions de vida a les presons amb reformes extremadament dures del codi penal.

En els darrers mesos hem pogut observar masses exemples on les autoritats vulneren drets i llibertats fonamentals, normalitzant unes pràctiques que fa uns anys semblaven inacceptables.

Recentment han estat detinguts al Baix Llobregat i al Barcelonès 5 joves acusats d'incendiar caixers automàtics i altres establiments. Aquests fets, que serien un simple delicte de danys, en aquest context, són considerats com un acte terrorista. D'aquesta manera, ha intervingut l'Audiència Nacional aplicant la legislació antiterrorista (legislació àmpliament criticada pel Comitè contra la Tortura de la ONU per vulnerar els drets humans de les persones detingudes i emparar la pràctica dels maltractaments a les comissaries i casernes) i dues persones han estat empresonades. Els detinguts han denunciat maltractament fisics i pressions psicològiques i fins i tot un d'ells va acabar a la infermeria.

NO A LA RETALLADA DE LLIBERTATS

El dret a manifestar-se lliurement també ha estat coartat i reprimit. Coaccionant i intimidant als i les manifestants amb dispositius espectaculars, identificant-los, escorcollant-los i fins i tot dissolent les manifestacions amb càrregues que han ferit centenars de persones i practicant detencions massives. Només amb un any, s'ha doblat el número de persones detingudes per causes polítiques i s'han empresonat 7 joves.

Ha agafat protagonisme el grup sisè de la Brigada Provincial d'Informació, especialitzat en causes polítiques i responsable de seguiments, intimidacions, detencions, interrogatoris il·legals i maltractaments a comissaria a persones compromeses, amb total impunitat.

Constatem doncs una retallada de llibertats que afecta cada cop a més gent i s'estén a més àmbits, que creix paral·lela a l'augment de la prepotència i a les solucions únicament repressives triades pel govern per fer front les problemàtiques i protestes socials. Desgraciadament, una part important dels mitjans de comunicació no reflecteixen aquesta realitat, col·laborant així amb els abusos de poder.

Veiem amb preocupació l'enduriment de les vies repressives i pensem que els exemples abans citats són el principi d'una dinàmica que no sabem on pot arribar i que és important engegar una campanya de mobilització popular per defensar la llibertat d'expressió, el dret de manifestació i el de lluitar per una societat més justa.

Per tot això demanem:

-Retirada de les lleis repressives: Llei de Partits LSSI, Llei d'Estrangeria, Legislació antiterrorista i les reformes del Codi Penal.

-El tancament de l'Audiència Nacional, entenent que és un tribunal excepcional que no té sentit actualment.

-Respecte al dret a manifestació i a la llibertat d'expressió

-Tancament dels Centres d'Internament

-Atendre de les reivindicacions de les persones empresonades

-Dimissió de Garcia-Valdecasas

-Dissolució de la Brigada Provincial d'Informació

-No a la guerra contra Irak

Campanya contra la retallada de llibertats

www.globaldr.org

EL RACÓ DEL CASAL

Sopar i debat al Casal

Agàpit Borràs, arquitecte, i Pep Riera, d'Unió de Pagesos, van ser els ponents del segon sopar-debat Jaume Compte, sota el títol "Models de desenvolupament i agressions al territori".

Pep Riera va manifestar que la política agrària més escandalosa és la de Brussel·les, ja que atorga subvencions sense que s'exigeixi com a contrapartida ser pagès o viure al territori. Així, en una societat com la nostra, en què bona part de la terra està en mans de rendistes, són aquests els qui s'emporten els ajuts, enlloc dels que la treballen la terra i hi viuen. Així s'hipoteca el creixement harmònic de l'espai agrícola i ramader. Part del model de desenvolupament ve condicionat per les polítiques agràries actuals.

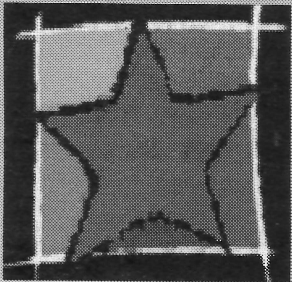
Agàpit Borràs, per la seva banda, va carregar contra el Pla Territorial General de Catalunya, que va qualificar d'ambigu. Aquest només estableix que el terreny superior al 20% de pendent no és apte per a ser urbanitzat. Però el cas és que en els terrenys inferiors al 20% de pendent és on hi ha les zones agrícoles, industrials i residencials, i el Pla no concreta més, deixant que siguin les administracions i els promotors qui apliquin els seus criteris. Aquesta mateixa inconcreció regeix normes com la Llei 2002 d'urbanisme, que va qualificar de perversa, o el Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

Amb tot, Borràs es mostrà optimista perquè estan sorgint noves formes de mobilització efectives. Actualment, hi ha diverses moratòries urbanístiques auspiciades des de diversos col·lectius i Borràs espera que d'aquí a uns anys, n'hi hagi plantejades arreu, cosa que significaria que des de la societat civil "es posa a parir el model urbanístic del Principat".

Casal Independentista de Sants

EL COL·LECTIU

Endavant Assemblea Sants

El setembre del 2000 un grup de persones vam decidir constituir al barri una assemblea local d'Endavant-Organització Socialista d'Alliberament Nacional (OSAN). La majoria proveníem del què havia estat la Plataforma per la Unitat d'Acció, una coordinadora de col·lectius independentistes i revolucionaris, i preteníem que Endavant signifiqués una maduració política i organitzativa de l'experiència anterior.

Dos anys i mig després, estem contents d'afirmar que hem aconseguit consolidar un col·lectiu de gent molt més ampli que l'inicial. Malgrat les nostres mancances, duem a terme una tasca regular d'agitació i propaganda, i participem -en la mesura en què podem- en les lluites del barri. Tot i això, entenem que la nostra funció principal al barri, com a organització que té assemblees de base en un bon nombre de pobles i viles dels Països Catalans, és contribuir a reforçar l'esquerra independentista al barri i aportar una perspectiva i unes dinàmiques nacionals (si se'n pot dir així) a les lluites que aquí a Sants es desenvolupen.

Entenem que estem entrant en una fase prou decisiva en la història del nostre poble i volem convidar a totes i tots a ser-ne protagonistes històrics. Per uns Països Catalans independents, socialistes i solidaris amb la resta de pobles.

Crònica d'unes jornades per a la reflexió

Unes quantes dones dels col lectius l'Escletxa, Les Tenses, Les Diabòliques i de l'Assemblea de Barri hem volgut acostar al barri un cop més, tal com vam fer el passat novembre en ocasió del dia contra la violència de gènere, els temes que afecten les dones. Coincidint amb el Dia de la Dona vam organitzar un seguit d'activitats entre l'1 el 7 de març al Centre Social de Sants i a Can Vies. Seguim preguntant-nos per què quasi totes les assistents són dones. Homes de Sants, uniu-vos!

Dissabte 1 de març, matí: Acció al Mercat de Sants

Dona, porta'm una cervesa! Mamà, fes-me el berenar! Nena, ajuda'm a anar al lavabo. Quant falta per dinar? El nen plora!... "ESTIC ESTRESSÀ!"

Qui no s'atabalaria amb tantes coses a fer? Vam anar al mercat a representar el que passa cada dia a la majoria de cases del "món mundial": la dona treballa i porta la casa i ningú es qüestiona per què ni li reconeix la feina. Vam intentar que els homes que passaven pel carrer ajudessin a la nostra mestressa de casa però la col·laboració no va ser molt entusiasta. Vam aconseguir, però, que algun home s'estrenés estenent la roba, davant l'atenta mirada de la seva parella que li deia: "em sembla que això no ho havies fet mai". Vam pregutar als qui miraven què estava passant en aquella improvisada vivenda. Els homes s'excusaven: "acabo d'arribar, "no sé què fan". Les dones, en canvi, de seguida captaven la idea: "el que passa sempre, que hi ha una dona que fa tota la feina".

Dilluns 3 de març: Xerrada-taller "Relacions abusives vs igualitàries" (L'Escletxa)

Com ens relacionem amb els altres?

Un veritable exercici de reflexió en grup: ens vam adonar que ens és més fàcil parlar dels abusos en l'àmbit laboral que en el personal, tot i que en tots n'hi ha. Vam parlar sobre els sentiments i emocions que tenim en una situació abusiva (aquelles en què no es respecta l'altra persona), tant quan la patim com quan en som responsables. Vam centrar el tema en la relació de parella i vam agafar el model de l'amor romàntic, pensant sobre les expectatives que tenim en una relació. Ens vam preguntar d'on surten, si corresponen a la realitat i si hi ha alternatives. L'amor de les pel.lícules, cançons i novel.les és el que volem per a nosaltres?

Dimecres 5 de març: Xerrada "Desemmascarem les ajudes socials" (Les Diàboliques i "Las Mujeres Cuentan")

Les dones fem gran part de la feina, per què no es valora?

Per una banda vam conèixer la situació laboral de les treballadores familiars, que fins ara pertanyien a les xarxes municipals. Ara la gestió s'ha privatitzat. El resultat, com sempre: pèrdua de drets, salaris més baixos i empitjorament de les condicions de treball i de la qualitat del servei. D'altra banda, "Las Mujeres Cuentan" van parlar de la manca d'ajudes familiars i socials a l'Estat espanyol, que està a la cua de la U.E., i de la seva reivindicació de donar un sou per a la feina domèstica i la cura de persones. Aquesta és una feina que fan les dones i correspon a una part molt important de la feina que es fa al món. No obstant no es valora gens, sinó que, al contrari, s'obvia.

Dijous 6 de març: "Taller de sexualitat" (Creación Positiva)

Sexe, tant que hi pensem; en parlem?

Durant dues hores i mitja, i en un ambient que es va anar fent cada cop més íntim, vam reflexionar sobre conceptes tan personals com sexe, sexualitat, passió... No us podem explicar gran cosa més, només que ens vam quedar amb les ganes de més i que us convidem al proper taller que els assistents vam quedar d'organitzar. Us avisarem!

Divendres 7 de març: "RAWA, les dones de l'Afganistan"

Una dona del grup RAWA (Agrupació de Dones Revolucionàries de l'Afganistan) ens va explicar com es va crear aquesta organització als anys 70, la seva lluita des de la clandestinitat pels drets de les dones afganeses sota el govern dels talibans i ara sota el que l'ha succeït després de la guerra dels EUA. Malgrat el que ens volen fer creure, la situació per les dones és fins i tot pitjor: segueixen sense tenir drets i a més viuen amb la por constant de ser violades i de dur aquest estigma per sempre.

Mia i Meritxell, activistes feministes de Sants

LA BORDETA, MON AMOUR

El batlle invisible

Segurament hi havia gent a la qual li feia certa gràcia que fos el batlle de Barcelona que inaugurés la nova rambla de Badal. També és probable que hi hagués persones que no tenien gaires ganes de veure'l. I finalment hi havia presents un nombrós grup de veïns que esperaven la visita del Sr. Clos per fer-li palès el greuge comès al barris de Sants i de la Bordeta per com l'Ajuntament ha "gestionat" el tema del soterrament de les vies.

Però el batlle-anestesista no va aparèixer. Es va limitar a baixar a les profunditats del nou dipòsit d'aigües pluvials de Doctors Dolça i a passejar-se pel capdamunt de la rambla de Carles III. Després del seu periple per les Corts, (on per cert va rebre les queixes de veïns rebotats), va "oblidar-se" de baixar cap a la Bordeta.

Quina llàstima, l'Alcalde de Barcelona no va voler inaugurar la Rambla de la Bordeta. Serà per què aquesta millora que en principi el propi Ajuntament s'entossudia en no executar ha estat fruit d'una llarga lluita veïnal?. Serà que la incomunicació del barri a causa de les vies va obligar als seus assessors a recomanar-li no passar pels túnels de Badal i Riera de Tena per la seva total absència de "disseny i glamour"?. Serà que es volia estalviar la visió de l'estat actual de les vies, visió que potser li hauria fet imaginar el nyap del futur calaix que volen encolomar als veïns?. Serà que el Sr. Clos quan s'acosta a la Bordeta esdevé invisible?. Serà que.......

Josep Maria Domingo
Comissió de Veïns de la Bordeta

El lladre...

César Alierta, el successor de Vilallonga en la presidència de Telefónica, no es queda curt: es nega a contractar els treballadors de Sintel tal i com havien pactat per escrit.

Jornada ultra a Artès

"Estem farts que el feixisme s'exhibeixi en una societat democràtica". Amb aquesta proclama una plataforma antifeixista del Bages denunciava la trobada de Batzegada, les joventuts del Moviment Patriòtic Català (MPC) a Artès el passat 7 de març. El responsable de l'aplec ha estat, segons la plataforma, Joan Escalé, un empresari local de tendència ultradretana amb influència i poder en un poble que fa poc més d'un any ja va viure un atemptat contra l'Ateneu Popular La Falç. De fet, el fill d'un guàrdia civil, responsable de la infraestructura de l'acte, està encausat per aquest fet. Tot queda en família.

Suport a Egunkaria

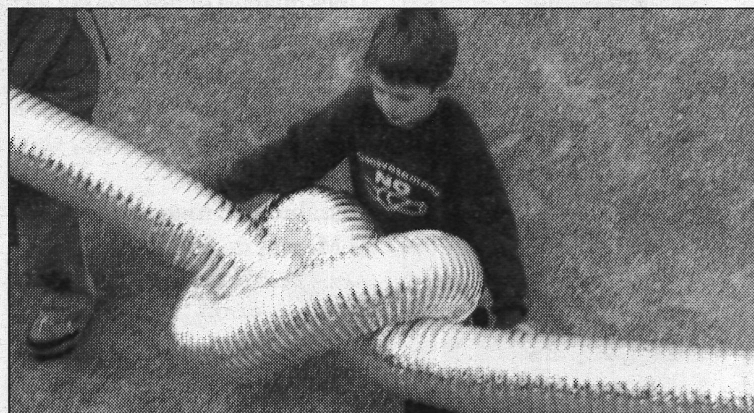
Després del polèmic tancament del diari basc Egunkaria i la denúncia de les tortures patides per treballadors detinguts, els actes de solidaritat s'han fet sentir arreu dels Països Catalans. Martxelo Otamendi, director del diari, va fer una crida a la llibertat d'expressió conmocionant al públic que va omplir l'església del Pi de Barcelona de gom a gom. Coincidint amb la jornada de suport que es feia des d' Euskal Herria el dia 13 de març, la plaça Sant Jaume també va acollir prop d'un miler de persones. Aquests van ser alguns dels actes convocats per la plataforma de solidaritat que té previstes noves accions..

El conflicte pel transvassament de l'Ebre puja de to

Manifestacions a favor i en contra a València i Sant Jaume d'Enveja i nova convocatòria a Barcelona

GUILLEM SÀNCHEZ/**Sant Jaume d'Enveja/Baix Ebre**

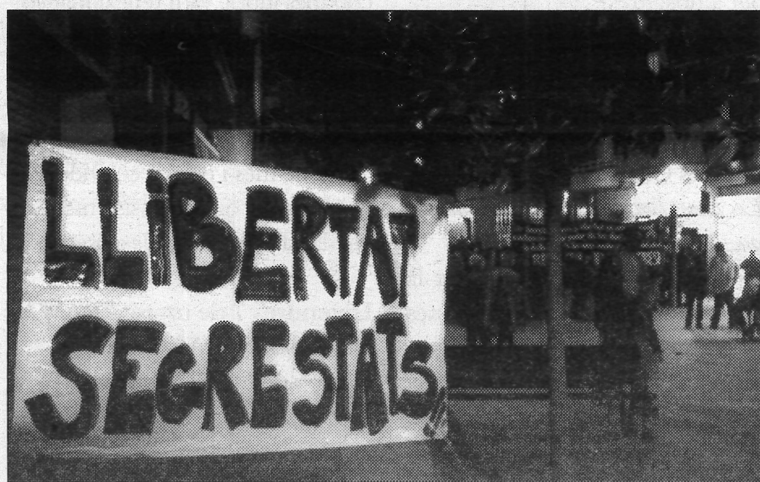
Sota el lema Agua para todos el govern del PP va organitzar a València una manifestació en defensa del Pla Hidrològic Nacional i del transvassament, l'acte va ser àmpliament subvencionat amb diners públics i es van fletar autobusos gratuïts, trens especials i cada valencià va rebre a casa una carta i dues invitacions per a la paella de cloenda. A pesar d'això no van aconseguir reunir més de 60.000 persones (aquestes van ser les racions distribuïdes) però la premsa del règim en va comptar més de 600.000. Davant d'aquesta provocació la Plataforma en Defensa de l'Ebre va demostrar que la seva lluita està més viva que mai, i va reunir milers de persones sense subvencions ni pagant dinars. Des de primera hora del matí del diumenge 23 de març van concentrar-se al petit poble de Sant Jaume d'Enveja milers de persones provinents de totes les comarques ebrenques, d'arreu dels Països Catalans i l'Aragó, que convertiren els carrers en una veritable festa on no faltava la música (a càrrec de la banda municipal), la decoració (a base de pancartes, banderoles i "nusos" blaus per totes les cases i arbres) i el sentit de l'humor (amb constants crits referits a qui paga la paella a l'acabar la manifestació). L'acte va acabar davant la Casa de

Un detall de la manifestació IGNASI RIBALTA

la Vila amb els parlaments de diferents representants de les plataformes comarcals i específiques (com la dels jóvens, que denuncien l'intent d'empresonar el seu portantveu) i del cantautor i diputat aragonès José Antonio Labordeta, que va llegir el manifest, també es van solidaritzar amb Galícia i les víctimes de la guerra. Finalment els Quicos ho van rematar amb un parell de cançons. Aquesta ha estat el precalentament per la nova convocatòria pel 6 d'abril a Barcelona.

Desmuntades diferents operacions de l'Audiència Nacional

Alba Ayala Bartés/BARCELONA

La secció cinquena de l'Audiència Nacional va decidir alliberar sota fiança de 12.000 euros a Nando, un dels detinguts a Viladecans durant l'operació ordenada per aquest jutjat (mirar burxa nº 61), mentre l'altre noi empresonat continua pendent que es resolgui el recurs de la defensa. Es dona així per tancada l'operació que Garzón ha presentat com a antiterrorista contra una suposada cèl·lula anarquista catalana i que pretenia inculpar un total de 7 joves, 5 dels quals van patir l'aplicació de la llei antiterrorista.

Segons un comunicat difós per la comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona, conjuntament amb l'Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans de la UB, per primera vegada en l'àmbit català uns fets de violència de carrer de tan escassa trascèndencia han estat qualificats d'actes terroristes i sotmesos a competència de l'Audiència Nacional. Emfatitza també la seva "profunda preocupació" per "l'aberració jurídica" que significa l'ampliació del concepte de terrorisme per uns fets, que en cas de probats, equivaldrien a un delicte de danys. La preocupació des de diversos col·lectius i moviments socials pel que s'anomena "increment de la retallada de llibertats" ha impulsat una campanya per al proper mes per tal de denunciar aquest fet. També en aquest sentit el dissabte 29 500 persones van manifestar-se pels carrers de Barcelona.

Per altra banda, els 3 joves llibertaris valencians en presó preventiva desde fèia més de 5 mesos han estat posats en llibertat per la falta de proves que demostressin l'acusació d'associació il·lícita i apologia al terrorisme que mantenia el jutge Luis Francisco de Jorge Mesas.

Assassinada una cooperant a Palestina

Alba Ayala Bartés/PALESTINA

En els darrers temps una de les eines utilitzades pel poble palestí per a denunciar el genocidi que pateixen i per a garantir alguns drets elementals és la presència internacional, que molts cops frena la impunitat dels soldats israelians. El passat de març aquest acte de solidaritat va patir una forta saccejada. La nord-americana Rachel Corie va ser trepitjada fins a la mort per un bulldòzer de l'exèrcit israelià quan la noia intentava impedir l'enderrocament de cases de palestins a Gaza. Aquesta salvatge declaració de força pretén atemorir i debilitar la cooperació internacional, per això la Xarxa de suport a Palestina fa una crida per a que la solidaritat no s'aturi, especialment ara, quan l'ombra de la guerra fa que menys ulls estiguin posats sobre Palestina i, per tant, creix el temor a que s'aguditzin les agressions.

www.xarxa-palestina.pangea.org

63
maig 2003
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

Condemna de presó pel 12 d'octubre de 1999

Penes de presó d'1 a 4 anys i penes multes que ascendeixen a1800 euros per persona se sumen a una indemnització de 2700 euros

S'alça un campanya de suport a favor de l'absolució i Sants s'hi afegeix. La decisió judicial desperta un rebuig generalitzat entre els advocats

La sentència condemnatòria pels detinguts i detingudes el 12 d'octubre del 99 durant la manifestació antifeixista és incongruent amb la marxa del judici, on es van posar de manifest nombroses contradiccions de la policia i no es van presentar proves ni els peritatges dels danys. Segons l'Assemblea de Detinguts i Detingudes la sentència és totalment política, pròpia d'un escarment a la dissidència que pot ser utilitzat com a precedent en futures detencions.

De moment, s'ha presentat un recurs a l'Audiència Provincial, però és sobretot la resposta de la gent qui pot capgirar la sentència. És per això que s'ha engegat una campanya de recolzament. Des de Sants es pretén prendre-hi part, especialment perquè és on es van produir els fets i on se celebra l'acte feixista el 12 d'octubre de cada any.

>pàgina 3

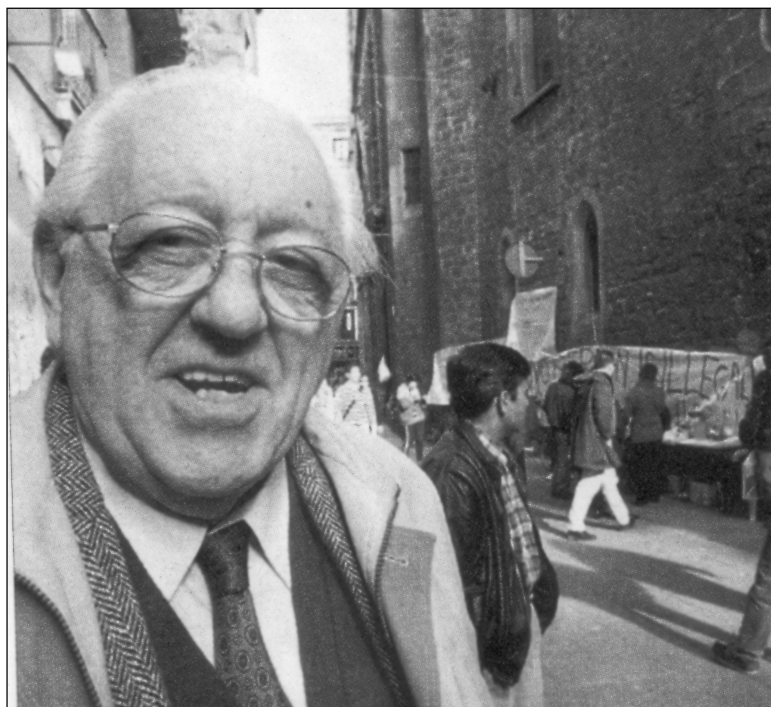
Aquests quatre personatges són els responsables directes de l'imminent empresonament dels antifeixistes detinguts: **Joan Clos** i **Pere Alcober,** dirigents de l'Ajuntament que per raons polítiques ha promogut l'acusació particular més dura de les què es van presentar al judici, i **Julia Garcia Valdecasas** i **Silverio Blanco,** responsables del dispositiu policial que amb les seves actuacions ataca i criminalitza el moviment antifeixista i ampara l'ultradreta.

Mossèn Vidal ens deixa

La mort de Mossèn Vidal ha commocionat gran part del barri, que recorda el rector que va obrir la parròquia de Sant Medir al barri, a les persones i als moviments.

Va destacar per la seva humilitat i tolerància, per la seva preocupació i disponibilitat a la gent que l'envoltava i pel seu compromís polític i social. Sant Medir va acollir la primera reunió de CCOO i moltes altres assemblees i reunions clandestines i de refugiats. Va posar l'Església al servei del barri en un moment en que aquesta tenia molt pes en la societat i ell personalment es va implicar de forma natural a la vida del barri, fins al punt que per alguns era com un membre més de la família. Segons un veí, el barri donava valor a la parròquia i la parròquia al barri.

Recentment Mossèn Vidal va cedir la parròquia del Pi, de la qual fou rector aquests darrers anys, a un grup d'immigrants, que s'hi van tancar durant 47 dies.

>pàgina 4

Indignació pels joves de Torà

La indignació de molts col·lectius i persones per la detenció, l'aplicació de la llei antiterrorista i el posterior empresonament de tres joves de Torà ha pres cos en múltiples actes de protesta. La lectura de manifestos de solidaritat, querelles per denunciar les tortures, un comunicat de la Comissió en Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats, plens de l'Ajuntament exigint la llibertat i múltiples manifestacions han tingut lloc. Per la seva banda, el jutge Baltasar Garzón ha endurit la postura inicial imputant el delicte genèric de terrorisme. A diferents presons de Madrid els nois estan pendents per poder declarar.

>pàgina 10

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Telèfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com
http://www.laburxa.org